

TELECOMMUNICATIERECHT

AAK20137167

N.A.N.M. van Eijk

Wet- en regelgeving

De veiling van 41 vergunningen voor het gebruik ten behoeve van mobiele telecommunicatie heeft de Nederlandse overheid een bedrag van ruim € 3,8 miljard opgeleverd (*Kamerstukken II*, 2012/13, 24 095, nr. 328; *Stcrt.* 2013, 211). Met de nieuwe verdeling wordt de basis gelegd voor de continuïteit van de huidige voorzieningen en voor de nieuwe toekomstige vierde – snelle – generatie mobiele communicatie (ook wel bekend onder de naam LTE). De voor LTE aantrekkelijke frequenties in de 800 MHz zijn verworven door nieuwkomer Tele2 en door de zittende operators KPN en Vodafone. Tele2 troefde een consortium van kabelexploitanten UPC en Ziggo af en verkreeg de twee 800 MHz-frequenties voor ‘slechts’ € 160.813.000. Bij de

bestaande marktpartijen viel T-Mobile buiten de boot. Dit neemt niet weg dat alle zittende partijen hun positie op de bestaande mobiele frequenties (GSM/DCS1800/UMTS) wisten te behouden of versterken. Voor T-Mobile betekent dit dat men via de 1800 MHz-band de vierde generatie mobiele communicatie gaat ontwikkelen. In het totaal betaalde Vodafone € 1.380.800.000 voor 9 vergunningen, KPN € 1.351.852.000 voor 15 vergunningen en T-Mobile € 910.681.000 voor 15 vergunningen. De meeste vergunningen hebben een looptijd van 17 jaar. Meer detailinformatie is te vinden op de website van het agentschap telecom (www.agentschaptelecom.nl/actueel/nieuws/2012/multi-band-frequentieveling). Om problemen met de overgang tussen de oude verdeling en de nieuwe inrichting te voorkomen is voorzien in een zogenaamd transitiekader. Met dit transitiekader wordt beoogd om de continuïteit van de dienstverlening zeker te stellen. Zittende marktpartijen zouden tegen een verlengingsvergoeding nog maximaal 21 maanden van hun huidige frequenties gebruik kunnen maken (*Stcrt.* 2012, 27190). De betreffende regels maakten het ook mogelijk dat de marktpartijen onderling afspraken over de overgang konden maken. Dat is ook gebeurd. KPN, T-Mobile en Vodafone hebben een convenant afgesloten waarin is afgesproken om geen gebruik te maken van de verlengingsmogelijkheid. In plaats daarvan wordt de omschakeling naar de nieuwe frequentie-indeling versneld en kunnen de nieuwe vergunningen al op 26 februari a.s. in werking gaan. Dit is ook de datum waarop de oude vergunningen aflopen.

Per 1 januari 2013 zijn diverse nieuwe bepalingen in de Telecommunicatiewet (Tw) in werking getreden. Het gaat om regels die onderdeel uitmaken van de wetgeving ter implementatie van het nieuwe Europese kader voor de communicatiesector (*Stbl.* 2012, 235 en 236). Het gaat onder meer om de regels over de toegang tot de kabel (art. 6a.21a Tw en 6.14a Mediawet) waartegen de Europese Commissie een infractieprocedure is gestart. Een set van regels die van kracht zijn geworden betreffen onderwerpen als netneutraliteit, het kunnen beëindigen van internetabonnementen, het communicatiegeheim en verzwaarde bewijslast met betrekking tot cookies (art. 74a, 7.6, 7.6a en 117a, lid 1 Tw). Ook krijgen aanbieders van telefonie te maken met het nieuwe artikel 7.2a Tw. In dit artikel worden aanbieders van openbare telefonie verplicht om de consument de mogelijkheid te bieden een abonnement te nemen waarbij er geen starttarief in rekening wordt gebracht, de gespreksduur per seconde in rekening wordt gebracht en het tarief vergelijkbaar is met andere door de aanbieder aangeboden abonnementen. De wetwijziging is een reactie op het feit dat met name in de mobiele sector aanbieders massaal zijn overgegaan op het per minuut afronden van gesprekstarieven. OPTA heeft een toelichting gegeven op het artikel in het verband met haar taak om op de naleving ervan toe te zien (brief d.d. 22 november 2012, kenmerk OPTA/ACNB/2012/202572). Onder meer zijn informatieverplichtingen verduidelijkt en is aangegeven dat het om een realistisch aanbod moet gaan.

De Eerste Kamer heeft een spaak tussen de wielen gestoken waar het betreft de instellingswet Autoriteit Consument en Markt (ACM, waarin de NMa, OPTA en de Consumentenautoriteit moeten opgaan) (*Kamerstukken I*, 2012/13, 33 186, E/F/G) en de behandeling van het wetsvoorstel niet voor 1 januari 2013 afgerond. De samenvoeging is dan ook stilgezet. De Eerste Kamer heeft moeite met het feit dat de samenvoeging via twee wetsvoorstellen loopt: het huidige voorstel tot inrichting van de ACM en een nog komend wetsvoorstel (de zogenaamde Stroomlijnswet) over de afstemming tussen de diverse taken van de nieuwe autoriteit regels, die nu nog in afzonderlijke wetten zijn geregeld. Daarnaast zijn er bezwaren geuit met betrekking tot de onafhankelijke positie van de ACM en de bevoegdheden met betrekking tot informatie-uitwisseling. Wat dit laatste betreft is men bevreesd dat overgelegde informatie te breed zal worden gedeeld. Ten slotte zijn er vragen over het feit dat het nieuwe regeerakkoord taakstellend voorschrijft hoeveel boetes de mededingingsautoriteit moet binnen halen.

Jurisprudentie

Dit keer aandacht voor twee civiele zaken waarin het telecommunicatierecht aan de orde is. Hieruit blijkt dat niet alleen de in de telecommunicatiewet aangewezen rechters (de Rechtbank Rotterdam en het College van Beroep voor het Bedrijfsleven) te maken hebben met het telecommunicatierecht. In de eerste plaats een zaak die diende bij de rechtbank Amsterdam (LJN: BY5981 d.d. 25 juli 2012, publicatie 12 december 2012). Een bedrijf heeft te maken met fraude via de telefooncentrale. Deze is gehackt en daardoor kan via het nummer van het bedrijf onbepert naar internationale bestemmingen worden gebeld. De fraude vindt plaats gedurende het weekend wanneer het bedrijf gesloten is. Op maandagochtend neemt KPN contact op in verband met het geconstateerde afwijkende belgedrag. De rechter volgt KPN in de redenering dat de fraude bij de telefooncentrale ligt en derhalve aan het bedrijf te verwijten is. De rechter ziet geen reden waarom KPN gehouden zou zijn om ook misbruik gedurende het weekend te monitoren zoals banken dat wel zouden doen. Er rust in deze geen zorgplicht op KPN. Waar het gaat om het oplopen van de telefoonrekening van gebruikers (met name in het geval van mobiele telefonie) zijn aanbieders steeds vaker op grond van specifieke telecommunicatieregulering gehouden om maatregelen te treffen zodat gebruikers tijdig geïnformeerd worden. Deze regels zijn evenwel niet relevant voor de onderhavige zaak.

In de tweede zaak procedeert de Stichting Belverlies.nl tegen KPN over het feit dat bij Telfort (een dochter van KPN) de afrekening van verschillende abonnementen gewijzigd is maar de klanten daarover onvoldoende zouden zijn geïnformeerd. Het is opnieuw de rechtbank Amsterdam die over de zaak moet oordelen (LJN: BY5353, d.d. 6 december 2012). Daarbij wordt onder andere rechtstreeks getoetst aan artikel 7.1 en 7.2 Telecommunicatiewet dat bij wijziging van tarieven informatieverplichtin-

gen regelt en kosteloze beëindiging als optie voorschrijft. De rechter oordeelt dat KPN ten aanzien van een beperkte groep van abonnees inderdaad in haar informatieverplichting is tekortgeschoten en daarmee onrechtmatig heeft gehandeld.

Literatuur

- J.V.J. van Hoboken, *Search engine freedom: On the implications of the Right to Freedom of Expression for the Legal Governance of Web Search Engines* (diss. UvA, Information Law Series, vol. 27), Alphen aan den Rijn: Kluwer Law International 2012;
- S. Gijrath, 'Informatie- en netwerbeveiliging in juridisch perspectief: een kwestie van contractbesturing?' in: *Computerrecht* 2012/6, p. 382-396.